

UOHSX00H7LYD

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0003/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-06201/2023/162

Brno 13. 3. 2023

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 2. 1. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 3. 1. 2023 navrhovatelem –

- **ELTODO, a.s.**, IČO 45274517, se sídlem Novodvorská 1010/14, Lhotka, 142 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-45411/2022/500 ze dne 19. 12. 2022, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0326/2022/VZ ve věci návrhu ze dne 19. 7. 2022 na uložení zakazu plnění „SMLOUVY O ZAJIŠTĚNÍ SERVISU ŘADIČŮ VÝROBCE SIEMENS/YUNEX V ÚROVNÍCH SL2-SL4“ uzavřené dne 31. 5. 2022 mezi zadavatelem –

- **Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s.**, IČO 03447286, se sídlem Veletržní 1623/24, Holešovice, 170 00 Praha 7, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 29. 7. 2022 JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., advokátem, ev. č. ČAK 11323, ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4,

a obchodní společností –

- **Yunex, s.r.o.**, IČO 09962638, se sídlem Siemensova 2715/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5,

na veřejnou zakázku s názvem „**Zajištění servisu světelných signalizačních zařízení výrobce Siemens/Yunex v úrovních SL2-SL4**“ zadávanou v jednacím řízení bez uveřejnění, přičemž oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 20. 6. 2022 pod ev. č. zakázky Z2022-023523 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 6. 2022 pod ev. č. 2022/S 118-333587,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0326/2022/VZ, č. j. ÚOHS-45411/2022/500 ze dne 19. 12. 2022

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s., IČO 03447286, se sídlem Veletržní 1623/24, Holešovice, 170 00 Praha 7, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 29. 7. 2022 JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., advokátem, ev. č. ČAK 11323, ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4 (dále jen „**zadavatel**“) – zahájil dne 25. 4. 2022 odesláním „Výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění“ ze dne 19. 4. 2022 (dále jen „**výzva k jednání v JŘBU**“) jednacím řízením bez uveřejnění (dále jen „**JŘBU**“) za účelem zadání veřejné zakázky „Zajištění servisu světelných signalizačních zařízení výrobce Siemens/Yunex v úrovních SL2-SL4“ (dále jen „**veřejná zakázka**“ nebo „**zadávací řízení**“). Z výzvy k jednání v JŘBU vyplývá, že zadavatel zahájil JŘBU s jedním dodavatelem – obchodní společností Yunex, s.r.o., IČO 09962638, se sídlem Siemensova 2715/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5 (dále jen „**společnost Yunex, s.r.o.**“ nebo „**vybraný dodavatel**“), s odkazem na § 63 odst. 3 písm. b) a c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“).
2. Z výzvy k jednání v JŘBU je zřejmé, že předmětem plnění veřejné zakázky je „*poskytování služeb servisu, údržby a podpory dopravně telematických zařízení pro řízení dopravy [v] hl. m. Praze výrobce Siemens/Yunex, a to v úrovních SL2-SL4.*“
3. Dne 31. 5. 2022 zadavatel uzavřel s vybraným dodavatelem „SMLOUVU O ZAJIŠTĚNÍ SERVISU ŘADIČŮ VÝROBCE SIEMENS/YUNEX V ÚROVNÍCH SL2-SL4“ (dále jen „**smlouva na veřejnou zakázku**“ nebo „**servisní smlouva**“) a „SMLOUVU O ZAJIŠTĚNÍ SERVISU ODŘŮ VÝROBCE SIEMENS/YUNEX V ÚROVNÍCH SL2-SL4“.
4. Zadavatel v oznámení o výsledku zadávacího řízení odůvodnil užití JŘBU (podrobně bod 5 napadeného rozhodnutí).
5. Navrhovatel – ELTODO, a.s., IČO 45274517, se sídlem Novodvorská 1010/14, Lhotka, 142 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“), doručil Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) dne 20. 7. 2022 návrh ze dne 19. 7. 2022 na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku (dále jen „**návrh**“).

6. Návrh navrhovatele směřoval proti uzavření smlouvy na veřejnou zakázku na základě JŘBU, neboť dle navrhovatele zadavatel užitím tohoto druhu zadávacího řízení nepostupoval v souladu se zákonem a znemožnil účast dalším potenciálním dodavatelům. Navrhovatel považuje důvody zadavatele, tj. neexistenci hospodářské soutěže z technických důvodů za „*irelevantní, když navrhovatel činnosti, které jsou předmětem servisní smlouvy, sám bude ještě stále zajišťuje, nebo až do nynížska, tj. do uzavření servisní smlouvy zajišťoval.*“ Dle navrhovatele na trhu existuje více potenciálních dodavatelů než pouze společnost Yunex, s.r.o., neboť někteří správci systémů pro řízení dopravy, např. BKOM si obdobné činnosti, jako jsou činnosti spadající do rozsahu smlouvy na veřejnou zakázku, zajišťují sami. Úřad celý obsah návrhu popsal v bodech 8 až 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhovatel navrhuje uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku a uložení pokuty zadavateli za přestupek dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

II. Napadené rozhodnutí

7. Dne 19. 12. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0326/2022/VZ, č. j. ÚOHS-45411/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým návrh na uložení zákazu plnění smlouvy zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
8. Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve obecně vyjádřil k JŘBU, jakožto výjimečnému a krajnímu řešení zadání veřejné zakázky, použitelnému pouze při splnění zákonem stanovených podmínek. Na základě těchto teoretických východisek (viz body 193-196 a 200-206 odůvodnění napadeného rozhodnutí) se Úřad zabýval tím, zda zadavatel prokázal, že veřejnou zakázku může realizovat pouze společnost Yunex, s.r.o., neboť disponuje určitými vlastnostmi či dovednostmi, kterými nedisponuje žádný jiný dodavatel. Dle Úřadu formální podmínka pro použití JŘBU byla naplněna, o čemž svědčí dopis „Declaration“ ze dne 14. 3. 2022 (dále jen „**prohlášení**“) od společností Yunex GmbH, znalecké posudky, vyjádření zadavatele a vybraného dodavatele. Svě závěry Úřad podepřel judikaturou a vlastním šetřením (viz body 213-220 a 237-239 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úřad dále přistoupil k posouzení podmínky materiální, tedy zda se zadavatel do uvedené situace nedostal vlastním zaviněním. Podle názoru Úřadu zadavatel nemohl vědět, že v budoucnu dojde k situaci, kdy mu bude poskytnuto prohlášení výrobce řadičů o tom, že tato společnost již nebude poskytovat originální náhradní díly ani školení žádné jiné společnosti, a to i přestože v minulosti servis a dodávku řadičů zajišťoval navrhovatel. Zadavatel se tak nedostal do této situace vlastním přičiněním. Úřad tak na základě všech podkladů dospěl k závěru, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rámci JŘBU v souladu se zákonem, neboť prokázal, že z technických důvodů aktuálně neexistuje jiný dodavatel veřejné zakázky než vybraný dodavatel. Zadavatel za účelem posouzení této skutečnosti mj. realizoval předběžné tržní konzultace (dále jen „**PTK**“) a zadal vypracování znaleckých posudků. Svě důvody tak podložil relevantními podklady.

III. Rozklad navrhovatele

9. Dne 3. 1. 2023 podal navrhovatel Úřadu rozklad ze dne 2. 1. 2023 proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 19. 12. 2023. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

10. Navrhovatel uvádí jako zásadní argument pro tvrzené nesprávné posouzení věci to, že Úřad v napadeném rozhodnutí nezohlednil argumenty navrhovatele ve věci dlouhodobého fungování systému řízení dopravy na území hl. m. Prahy a své rozhodnutí opírá jen o vyjádření vybraného dodavatele.
11. Navrhovatel v rozkladu odkazuje na svá přechozí vyjádření, na kterých setrvává. Navrhovatel má za to, že Úřad nesprávně posoudil skutkový stav věci při učinění závěru, že objektivně neexistuje více než jeden dodavatel, přičemž se nevypořádal s tím, že do okamžiku podpisu servisní smlouvy mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem to byl právě on, kdo servisní činnosti řadičů Siemens/Yunex dlouhé roky zajišťoval. Úřad se rovněž nevypořádal s jeho argumentací ohledně diskriminačně stanovených zadávacích podmínek.
12. Podle názoru navrhovatele je jediným rozdílem mezi rozsahem plnění předchozí servisní smlouvy a stávající smlouvy položka „3.9.2. Upgrade firmware řadiče dle aktuální dostupné verze“ v příloze 1 „Specifikace služeb servisní smlouvy“. Začlenění citované položky je dle přesvědčení navrhovatele účelové, neboť se zadavatel snaží ospravedlnit zadání v JŘBU tím, že upgrade firmware je schopen zajistit pouze jeho výrobce, tj. vybraný dodavatel. Předmětem servisní smlouvy je přitom zajištění servisu, podpory a údržby řadičů výrobce Siemens/Yunex, a nikoliv dodávka nových vlastností, funkcionalit a technologií. Pokud chtěl zadavatel řešit i budoucí dodávky firmware, měl podle navrhovatele tyto požadavky oddělit od údržby stávajícího systému a toto realizovat v samostatném zadávacím řízení. Navrhovatel tvrdí, že servisní smlouva vyjma požadavku na upgrade firmware neobsahuje plnění nad rámec původní servisní smlouvy s ním uzavřené. Tuto skutečnost Úřad v napadeném rozhodnutí opomněl, ačkoli se k této věci vyjádřil v bodě 202 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
13. Dále navrhovatel brojí proti použitelnosti znaleckých posudků, neboť má za to, že jsou neprůkazné, nepřezkoumatelné a nepoužitelné jako podklad pro objektivní rozhodování zadavatele a neposkytují žádnou odpověď ve věci neexistence hospodářské soutěže.
14. Pokud jde o čestné prohlášení vybraného dodavatele, tak navrhovatel takovéto vyjádření v kontextu celé věci považuje za neprůkazné a nedostatečné. Navrhovatel uvádí, že činnosti, které jsou předmětem servisní smlouvy, sám zajišťoval do doby uzavření servisní smlouvy s vybraným dodavatelem, tudíž je schopen i nadále plnit (vyjma upgradu firmware). Navrhovatel taktéž může prohlásit, že by byl schopen servisní smlouvu plnit, přičemž má k tomu prokazatelně technické, technologické i personální kapacity, dostatečnou zásobu originálních náhradních dílů a mnohaleté zkušenosti. Také tvrdí, že disponuje certifikovanými zaměstnanci na servis stávajících řadičů Siemens/Yunex. Závěry Úřadu se tak evidentně nezakládají na reálném stavu věci.
15. Navrhovatel opět v rozkladu předesílá, že Úřad při svém rozhodování upřednostnil vyjádření výrobce, který byl pro změnu své obchodní politiky motivován zájmem udržet si tuto lukrativní veřejnou zakázku. Úřad se nezabýval tím, že zájmem vybraného dodavatele je vytvořit stav exkluzivity, a že jeho požadavky jdou nad rámec technických norem ČSN.
16. V bodě 222 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad učinil nesprávný závěr o možném narušení kybernetické bezpečnosti v souvislosti se servisem a údržbou radičů, což opět podporuje přesvědčení navrhovatele, že Úřad řádně nezjistil skutkový stav věci. Navrhovatel

tvrdí, že žádné ohrožení kybernetické bezpečnosti nemůže vzniknout, neboť radiče fungují v uzavřené privátní síti a nejsou připojeny na vzdálenou síť, takže nemůže dojít ke vstupu třetího subjektu do takové sítě.

17. Další okruh námitek navrhovatele se týká postupu Úřadu, který nepřihlížel k důkazům a tvrzením navrhovatele s ohledem na zásadu koncentrace řízení. Přitom důkazní materiály a tvrzení obsažená ve vyjádření ze dne 16. 11. 2022 jsou dle navrhovatele klíčová pro řádné posouzení celé věci a zpochybňují věrohodnost konkrétních podkladů pro vydání rozhodnutí.
18. Podle názoru navrhovatele Úřad nesprávně interpretoval vyjádření měst Brna, Plzně a Ostravy ohledně fungování servisu radičů. Vyjádření oslovených měst bylo třeba posuzovat v tom smyslu, zda potvrzují oprávněnost použití JŘBU a zda existuje pouze jediný dodavatel předmětného plnění servisní smlouvy. A v tomto smyslu tato vyjádření oprávněnost postupu zadavatele nepotvrzují, spíš ji naopak vyvracejí.
19. Konečně navrhovatel shrnuje, že napadené rozhodnutí trpí vadami ve skutkových zjištěních a je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek skutkových důvodů. Nelze považovat za prokázané, že z technických důvodů aktuálně neexistuje jiný dodavatel veřejné zakázky než vybraný dodavatel a ani to, že zadavatel nemohl využít jiného postupu, aby nevyloučil hospodářskou soutěž.

Závěr rozkladu

20. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

21. Zadavatel nejprve shrnuje skutkový stav a opět připomíná skutečnost, že po většinu doby účinnosti původní servisní smlouvy (konkrétně do 30. 4. 2019) byl navrhovatel autorizovaným partnerem, tedy zástupcem výrobce zařízení Siemens/Yunex v České republice, a byl tak oprávněn provádět autorizovaný servis těchto zařízení v plném rozsahu. Zadavatel dále uvádí, že navrhovatel po ukončení partnerské a distribuční smlouvy se společností Siemens Mobility s.r.o. jakožto autorizovaným zástupcem výrobce zařízení pro řízení dopravy Siemens nadále nebyl oprávněn zajišťovat či poskytovat autorizovaný servis ani k zařízením výrobce SWARCO, ani k zařízením výrobce Siemens/Yunex. Z toho důvodu navrhovatel při údržbě a opravách zařízení pro řízení dopravy v hl. m. Praze i při výskytu drobné závady (kterou by jinak bylo možno řešit opravou za využití originálních náhradních dílů) cca od poloviny roku 2019 (tj. ještě během standardní účinnosti původní smlouvy), začal postupovat cestou kompletní výměny příslušného zařízení za zařízení výrobce CROSS Zlín, jehož je navrhovatel autorizovaným partnerem a distributorem. U ostatních zařízení (tj. u zařízení výrobců SWARCO a Siemens/Yunex) navrhovatel nadále není schopen zajišťovat jejich softwarovou údržbu, neboť s ohledem na ukončení spolupráce s výrobcí příslušných zařízení již nadále nemá přístup k nejnovějším updatům, patchům, posledním verzím firmware ani k softwarovým nástrojům nezbytným pro provádění profylaktických a aktualizčních činností; rovněž pracovníci navrhovatele již nemají přístup k aktuálním školením, certifikacím apod. Dle tvrzení zadavatele tak navrhovatel není způsobilý k poskytování zadavatelem poptávaného plnění, tj. autorizovaného servisu v plném rozsahu servisních činností vč. aktualizace firmware na poslední dostupnou úroveň.

22. Zadavatel se dále vyjádřil k jednotlivým argumentům navrhovatele a je nadále toho názoru, že navrhovatel ani v rozkladu objektivně neprokázal, že s ohledem na předmět veřejné zakázky existuje na trhu jiný dodavatel, který by byl schopen servis na úrovních SL2 a SL4 realizovat. Závěrem navrhuje podaný rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Vyjádření vybraného dodavatele k rozkladu navrhovatele

23. Vybraný dodavatel ve svém vyjádření k rozkladu předkládá důvody, pro které navrhovatel není schopen poskytovat servisní či jakékoli činnosti na technologiích Yunex/Siemens, které vybraný dodavatel vyrábí (ukončení vzájemné spolupráce a neznalost problematiky v oblasti vyvíjené technologie). Pokud však nadále servis na technologiích Yunex/Siemens vykonává, jedná se o servis neautorizovaný, který je v rozporu s pokyny výrobce této technologie, a nemůže splnit požadované kvalitativní a bezpečnostní standardy. Dle vybraného dodavatele takové plnění však nelze považovat jen za „méně kvalitní“, z povahy věci se jedná o plnění neúplné a nedostatečné.
24. Dále vybraný dodavatel vyvrací námitky navrhovatele učiněné v rozkladu a zastává názor, že navrhovatel neprokázal svá tvrzení ohledně existence více dodavatelů schopných poskytnout plnění předmětu smlouvy v potřebném rozsahu. Také vybraný dodavatel navrhuje napadené rozhodnutí potvrdit a podaný rozklad zamítnut.

IV. Řízení o rozkladu

25. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

26. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
27. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí potvrzeno a podaný rozklad zamítnut.

V. K námitkám rozkladu navrhovatele

28. Úřad se již v bodech 192 až 197 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil k obecným podmínkám pro užití JŘBU, a v dalších bodech (tj. 200 a násl.) i konkrétněji k ustanovení § 63 odst. 3 písm. b) zákona. Předseda Úřadu se s těmito výchozími závěry obsaženými v daných pasážích ztotožňuje a v plném rozsahu na ně odkazuje. Proto je zde možné jen v krátkosti pro přehlednost tohoto rozhodnutí tyto závěry shrnout v obecné rovině.
29. JŘBU je druhem zadávacího řízení s nejmenším stupněm transparentnosti, neboť tento druh v zásadě vůbec nezaručuje uplatnění hospodářské soutěže o veřejnou zakázku. K jeho použití

by tak měl zadavatel přistupovat pouze ve zcela výjimečných případech. Právní ustanovení, která možnost využití JŘBU zakotvují, musí být vykládána co nejvíce restriktivně a důkazní břemeno k prokázání naplnění zákonných podmínek tíží zadavatele (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2015, č. j. 8 As 149/2014–68, ze dne 12. 5. 2016, č. j. 1 As 256/2015–95, či ze dne 1. 11. 2017, č. j. 1 As 242/2017–48). Ve světle těchto principů Úřad v napadeném rozhodnutí přezkoumával, zda existují objektivní důvody, které vedly zadavatele k užití JŘBU.

30. Použití JŘBU je možné za kumulativního splnění formální podmínky (hypotéza zákonného ustanovení, která použití JŘBU umožňuje), materiální podmínky (předpoklad, že vznik formální podmínky nezpůsobil sám zadavatel), a nakonec podmínky ekonomické výhodnosti užití jednacím řízení bez uveřejnění, jak plyne například z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 2 As 292/2017–34. K oprávněnosti užití JŘBU nepostačuje naplnění pouze jedné či několika z těchto podmínek, ale musí být naplněny současně.

Ke splnění formální podmínky použití JŘBU

31. Stejně jako to učinil Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí, i v tomto rozhodnutí bude nejprve posouzeno, zda byla naplněna formální podmínka a následně materiální podmínka.
32. Formální podmínku představuje naplnění důvodů, pro které je užití JŘBU zákonem dle jeho textu dovoleno a které se koncentrují v ustanovení § 63 zákona. V daném případě jde o naplnění zákonného důvodu podle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, a tedy že z technických důvodů neexistuje hospodářská soutěž. Jinak řečeno to znamená, že objektivně existuje jediný dodavatel, který je schopen plnit veřejnou zakázku.
33. V posuzovaném případě zadavatel použití JŘBU odůvodňuje tím, že technologie společnosti Siemens/Yunex má oproti jiným technologiím svá specifika a v rámci České republiky neexistuje jiná společnost, která by mohla v požadovaném rozsahu bez dotčení záruk výrobce a bez porušení relevantních právních a technických předpisů provádět servis řadičů výrobce Siemens/Yunex. K tomuto závěru zadavatel dospěl postupně, a to s náležitým pátráním po dalším dodavateli, který by byl schopen (jak po faktické, tak i právní stránce) takovýto servis provést.
34. Zadavatel před zahájením JŘBU provedl PTK tak, že požádal tři společnosti o sdělení okruhu dodavatelů oprávněných k poskytování služeb servisu a údržby dopravně-telematických zařízení. Dále zadavatel zadal zpracovat dvěma různým znalcům znalecké posudky. Lze usoudit, že zadavatel tak postupoval při přípravě zadávacího řízení pečlivě a snažil se nalézt způsob, jak zadat předmětnou veřejnou zakázku v některém z otevřených druhů zadávacích řízení.
35. Z PTK (odpovědi společností Úřad popsal v bodě 121 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a taktéž ze znaleckých posudků (viz body 82 a 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí) vyplynulo, že servis dopravních řadičů jsou oprávněni realizovat toliko výrobci daných zařízení, případně jejich autorizovaní (smluvní) zástupci.
36. Zadavatel tak ve fázi před zahájením JŘBU dostatečně ověřil, zda na trhu neexistuje další dodavatel, který by byl oprávněn a schopen poskytovat plnění, které je předmětem veřejné zakázky.

37. Námitka navrhovatele, že Úřad upřednostňuje vyjádření vybraného dodavatele před jeho argumentací, není oprávněná. Je to totiž zadavatel, na kterém leží důkazní břemeno ohledně nemožnosti provést jiný druh zadávacího řízení než JŘBU a ten svá tvrzení opírá mj. o prohlášení výrobce, které zadavatel obdržel před zahájením JŘBU. Úřad se primárně zabýval důkazy a tvrzeními, kterými zadavatel podporuje důvody pro užití JŘBU. Úřad neopomněl argumenty navrhovatele, přičemž se s nimi náležitě vypořádal v bodech 222 až 230 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhovatel ve svých vyjádřeních v předmětném správním řízení a později i v rozkladu setrval na tom, že je rovněž dodavatelem schopným provádět servis řadičů v rozsahu předmětu veřejné zakázky, neboť tak činil řadu let a má i dostatek originálních náhradních dílů. Tato tvrzení, jak bude odůvodněno níže, neprokázal. V daném případě stojí proti sobě argumenty, kterými zadavatel prokazuje, že plnit veřejnou zakázku je schopen jen vybraný dodavatel, oproti argumentům, kterými se navrhovatel snaží prokázat, že na trhu objektivně existuje více než jeden dodavatel. Tyto argumenty Úřad v napadeném rozhodnutí vyhodnocuje a logicky odůvodňuje svoje závěry, tudíž se nejedná o protežování jedné strany sporu.
38. Namítá-li navrhovatel, že Úřad aprobejuje v podstatě protisoutěžní politiku vybraného dodavatele, jde o námitku směřující k naplnění materiální podmínky (tj. zda se zadavatel snažil vzniku vendor lock-in efektu účinně předcházet). Bude jí proto věnována pozornost později. V otázce splnění podmínky formální je relevantní pouze fakt, že zadavatel v době, kdy má potřebu zadat poptávané plnění, stojí v situaci, kdy je z technických důvodů na trhu pouze jeden dodavatel schopný poptávané plnění dodat. Nic dalšího totiž z dotčeného zákonného ustanovení § 63 odst. 2 písm. b) zákona neplyne.
39. Úřad za účelem zjištění jedinečnosti předmětu veřejné zakázky zkoumal jeho povahu, přičemž identifikoval, co je součástí činnosti servisu řadičů na úrovních SL2-SL4 (podobně body 209 až 211 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
40. Dle vyjádření zadavatele ze dne 29. 9. 2022 předmětné řadiče potřebují patřičnou kontinuální údržbu, která představuje odbornou činnost spočívající mj. v práci „*se software a firmware řadičů, tj. činnosti, které přímo souvisí se zabezpečením (vč. kybernetické bezpečnosti) těchto zařízení, a dále pravidelné profylaktické prohlídky prostřednictvím specifických softwarových nástrojů, kterými disponuje zásadně pouze výrobce těchto zařízení. Součástí těchto činností je pak rovněž podpora na úrovni vývojového centra pro případ hloubkové diagnostiky zařízení a poskytnutí případné opravy nalezených bezpečnostních závad. Tyto činnosti jsou vykonávány pravidelně proškolenými a certifikovanými techniky výrobce tak, aby byla zajištěna bezpečnost řízení dopravy*“ (viz bod 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z jeho vyjádření lze učinit závěr, že servis z části tvoří práce s počítačovými programy a k tomu je nutno mít i příslušné softwarové nástroje a náhradní originální díly (viz bod 212 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad uvedl příklady náhradních dílů). Tím je povaha předmětu plnění veřejné zakázky jedinečná, neboť vybraný dodavatel informace o požadavcích na náležitý servis řadičů v úrovni SL2-SL4 ani svoje know-how nesdílí a ani neproškoluje v dané problematice jiné dodavatele. Také neposkytuje jiným dodavatelům originální náhradní díly. Z tohoto důvodu nemůže provést servis po technické stránce jiný dodavatel.
41. Tvrzení, že vybraný dodavatel neproškoluje jiné než vlastní pracovníky, nesdílí s jinými subjekty své know-how a neposkytuje náhradní díly, nicméně vypovídá pouze o existenci

„technických důvodů“, nikoliv o „absolutní nezbytnosti“ zadat předmětné zakázky určitým dodavatelům (srov. rozsudky Soudního dvora C-57/94 a C-385/02).

42. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. 5 As 26/2017-22 plyne, že „[v] oblasti veřejných zakázek, jejichž předmětem jsou IT služby, zejména jedná-li se o upgrade stávajícího, již fungujícího informačního systému, nemusí být vždy jednoduché rozlišit, zda jsou stanovené technické podmínky z pohledu zadavatele nezbytné a objektivně zdůvodnitelné, tedy zda je hospodářská soutěž dostatečně otevřená. V každém jednotlivém případě je nezbytné přihlídnout ke specifickým okolnostem příslušné veřejné zakázky, za nichž je zadávána. Podstatné bude zejm. posouzení stávajícího produktu, který zadavatel užívá, jeho modalit, charakteru a účelu požadovaného plnění v rámci veřejné zakázky, jakož i skutečnosti, zda lze požadovaného cílového stavu efektivně dosáhnout právě jen způsobem, který zadavatel v zadávacím řízení vymezil.“ Zadavatel v rámci této veřejné zakázky neobměňuje řadiče, ale požaduje servis stávajících řadičů, který zahrnuje také upgrade jejich firmware.
43. V posuzovaném případě je zadavatel subjektem odpovědným za kontrolu řízení provozu v hl. m. Praze, což dokládá rozhodnutím Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost sp. zn. 350-767/2020 ze dne 3. 8. 2021. Jelikož zařízení pro řízení dopravy tvoří kritickou komunikační infrastrukturu, zadavatel tak klade velký význam na jeho funkčnost. Zadavatel potřebuje doužívat stávající produkty v rámci závěrečné fáze jejich životního cyklu. Navíc stávající řadiče jsou plně funkční, proto z ekonomického pohledu není důvod je v této fázi měnit. Ovšem časem je bude třeba vyměnit, protože jde o fyzické prvky, které se opotřebovávají, nikoliv o software (virtuální produkt), u kterého lze prodlužovat funkčnost i o řadu let v závislosti na konkrétních potřebách zadavatele (tedy neměl by vzniknout typický případ zakázky opakovaně neekonomicky zadávané exkluzivnímu dodavateli, ke kterému je zadavatel „uzamčen“). I tyto fyzické prvky mají návaznost na softwarové řešení. Nicméně fakt, že řadiče jsou hmotnou věcí, která se s časem opotřebovává, limituje zadavatele v tom, aby případně v budoucnu „uměle“ prodlužoval svou potřebu autorizovaného servisu bez blíže určeného časového ohraničení.
44. K zásadě hospodárného nakládání s veřejnými prostředky je třeba dodat, že v nyní posuzovaném případě nastala pro zadavatele objektivní změna, když původní dodavatel servisní činnosti ztratil příslušnou autorizaci na servis řadičů. Vyloučení možnosti použití JŘBU by znamenalo, že zadavatel bude nucen přestat využívat dříve vynaloženou investici (pořízení řadičů), a to z důvodu které neleží na jeho straně a které nastaly až poté, co investici učinil.
45. V daném případě zadání zakázky v JŘBU představuje také jediné přijatelné řešení z pohledu bezpečnosti dopravní situace v hl. m. Praze. Z hlediska zajištění kompatibility servisu se stávajícími řadiči na úrovních SL2-SL4 je totiž oprávněn poskytnout autorizovaný servis pouze vybraný dodavatel, který také je distributorem komponentů originálních náhradních dílů. Jinak řečeno, v případě realizace veřejné zakázky jiným dodavatelem by mohlo dojít k nefunkčnosti či nesprávné funkčnosti řadičů z důvodu neaktuálnosti softwaru a firmwaru, což je mimo jiné stav nevyhovující požadavkům na kybernetickou bezpečnost.
46. Autorizovanou osobou byl navrhovatel pro vybraného dodavatele až do dne 30. 4. 2019, ke kterému byla dle vyjádření vybraného dodavatele ze dne 8. 8. 2022 ukončena vzájemná spolupráce (podrobně je toto vyjádření popsáno v bodě 62 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Navrhovatel tak není schopen dle vybraného dodavatele poskytnout zadavateli

autorizovanou servisní činností, a pokud takovýto servis vykonává, jedná se o servis neautorizovaný, který je v rozporu s pokyny výrobce této technologie. Navrhovatel tuto skutečnost v rozkladu nerozporuje, avšak nadále vede svoji argumentaci z pozice původního dodavatele, který má dlouholeté zkušenosti a je schopný provádět servisní činnost řadičů. Nicméně svoje tvrzení, že i po 30. 4. 2019 je navrhovatel oprávněn a schopen poskytovat servisní služby ve stejné kvalitě jako dříve, navrhovatel ani ve svých vyjádřeních, ani v rozkladu žádným dokumentem neprokázal (např. novou smlouvou, jejímž obsahem by byla autorizace k provádění servisu pro vybraného dodavatele). Pokud navrhovatel nemá příslušnou autorizaci (a s ní případně zajištěno příslušné know-how a přísun náhradních dílů) danou výrobcem řadičů k servisním službám na úrovních SL2-SL4, nemůže pod jeho záštitou poskytovat adekvátní servis na jeho výrobky. Vybraný dodavatel k tomu tvrdí, že autorizovaní partneři jsou pravidelně proškolení a mají aktuální servisní nástroje, či originální náhradní díly v případě odstranění závad jednotlivých komponentů řadičů. Navrhovateli by i v situaci, kdy by skutečně disponoval dostatečným množstvím originálních náhradních dílů, chyběly aktuální informace o technologii Yunex/Siemens dle bezpečnostních standardů a aktuální servisní nástroje. Z vyjádření vybraného dodavatele je zřejmé, že navrhovatel je objektivně nezpůsobilý plnit předmět veřejné zakázky, tj. autorizovaný servis v plném rozsahu servisních činností.

47. Závěr o nezpůsobilosti plnit veřejnou zakázku navrhovatelem nebyl založen pouze na vyjádřeních vybraného dodavatele a zadavatele či prohlášení výrobce, ale také tento závěr podporují PTK a znalecké posudky obstarané zadavatelem a Úřadem provedené šetření.
48. Pokud jde o námitku navrhovatele ohledně nepoužitelnosti znaleckých posudků, Úřad v bodě 225 odůvodnění napadeného rozhodnutí uznal, že znalecké posudky mají své nedostatky. Z tohoto důvodu je nepovažoval za stěžejní důkazní prostředek, avšak nelze o nich prohlásit, že by byly nepoužitelné, neboť zapadají do celkového obrazu věci, který vyplývá ze všech ostatních důkazů. Lze souhlasit s Úřadem, že závěry v těchto posudcích podporují dílčí závěr, že osoby bez autorizace výrobce nejsou schopné provádět servis v souladu s doporučeními výrobce, čímž by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti dopravy s odpovědností zadavatele.
49. Tvrzení navrhovatele, že původní servisní smlouva byla plněna řádně a nebyla předčasně zadavatelem ukončena, je v otázce existence jediného dodavatele (resp. neexistence hospodářské soutěže) bezpředmětné, neboť v okamžiku uzavření současné servisní smlouvy (a dokonce ani v okamžiku zahájení JŘBU) navrhovatel již autorizaci ze strany výrobce neměl, a neměl ani uzavřenou distribuční smlouvu na dodávky originálních náhradních dílů. Úřad proto postupoval správně, pokud nepovažoval za důležité blíže zkoumat předchozí řádnost provedeného servisu (bod 222 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
50. Ve světle výše uvedených úvah neobstojí ani argumentace navrhovatele, že rozsah servisní smlouvy oproti té původní je rozšířen o položku „3.9.2. Upgrade firmware řadiče dle aktuální dostupné verze“. Toto rozšíření smlouvy navrhovatel považuje ze strany zadavatele za účelové, neboť firmware je schopen zajistit pouze jeho výrobce. Navrhovatel však bez potřebné autorizace od výrobce není způsobilý plnit předmět zakázky ani v rozsahu původní servisní smlouvy. Tato položka v servisní smlouvě má však navíc logické opodstatnění, neboť z povahy předmětu veřejné zakázky (servis řadičů) lze předpokládat, že stávající firmware bude v rámci servisní činnosti upgradován k aktuálním verzím. Ostatně navrhovatel ani netvrdil nic, co by vyvracelo potřebu firmware pravidelně aktualizovat. Tvrzení navrhovatele, že by zadavatel

mohl položku týkající se upgrade firmware oddělit od údržby stávajícího systému a realizovat ji v samostatném řízení, není pro posouzení věci zásadní. Byť není zcela vyloučeno, že by to nebylo možné, není pravda, že by požadavek na upgrade firmware byl tím jediným, který navrhovatele vyřazuje z případné soutěže o veřejnou zakázku, jak bylo odůvodněno výše. Námitka je tedy bezpředmětná. Navíc požadavek na komplexní servis a údržbu je požadavkem odůvodněným potřebami zadavatele. Laicky řečeno není dostatečné, že zaměstnanci navrhovatele stále ještě umí stávající řadiče opravit, ale je zřejmé, že k tomu jednak nejsou autorizováni a jednak jim (i za podmínky, že skutečně stále mají dostatek originálních náhradních dílů), začnou tyto docházet. To se ostatně projevilo již tím, že navrhovatel v době, kdy ještě servis prováděl, začal řadiče nahrazovat řadiči jiného výrobce. Samotné oddělení upgradu firmware by tedy nebylo dostačující pro to, aby navrhovatel mohl zakázku plnit.

51. Pokud jde o námitku rozkladu, že se Úřad nedostatečně vypořádal s tvrzeními navrhovatele citovanými v bodě 143 napadeného rozhodnutí, kde je shrnuto tvrzení navrhovatele, že byl na údržbu řadičů proškolen, technologie se nezměnila a ani rozsah servisních úkonů se nezměnil tak, aby byl navrhovatel k těmto činnostem nezpůsobilý, je třeba k tomu uvést zaprvé, že navrhovatel těžko může vědět, zda má či nemá k dispozici aktuální know-how, pokud již po určitou dobu nemá smluvně zajištěn jeho přísun. Navíc, i kdyby zadavatel aktuálním know-how disponoval, nemění to nic na skutečnosti, že nedisponuje originálními náhradními díly a zejména nedisponuje svolením vybraného dodavatele k zásahům do software, ke kterým během poskytování servisních činností může docházet.
52. Úřad z podkladů zadavatele prokazujících naplnění důvodu ve smyslu § 63 odst. 3 písm. b) zákona pro užití JŘBU měl za prokázané, že servis řadičů na úrovních SL2-SL4 může zajišťovat pouze výrobce. I přesto přistoupil k ověření skutečnosti, zda servis dopravních řadičů jsou oprávněni realizovat toliko výrobci daných zařízení a oslovil další zadavatele – město Brno, město Plzeň a město Ostrava. Úřad požádal o zaslání sdělení, *„jakým způsobem tato města zajišťují, příp. jakým způsobem společností jimi pověřené správou světelných signalizačních zařízení v daném městě zajišťují servis, údržbu a podporu řadičů od výrobce Siemens/Yunex v úrovních SL2-SL4 (zda vlastními kapacitami či externím subjektem).“* Úřad ze sdělení zjistil, že vyšší úrovně servisu jsou zajišťovány i v ostatních případech vybraným dodavatelem (viz body 87 až 89 a 159 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nelze souhlasit s názorem navrhovatele, že by Úřad vyjádření měst zjednodušoval. Plzeňské městské dopravní podniky, a.s., IČO 25220683, se sídlem Denisovo nábřeží 920/12, 301 00 Plzeň (dále jen „**společnost PMDP**“) uvedly zcela jasně, že pokud jde o úroveň SL2 - SL4 řadičů – *„což jsou činnosti spojené se samotným řadičem, kde je zajišťována dodávka a nastavení náhradních dílů řadiče, softwarová práce spojená s programováním, updaty firmware a další diagnostické a odborné činnosti prostřednictvím proškoleného týmu a nástrojů, zde pro část těchto činností využíváme dodávek od společnosti Siemens Mobility, s.r.o., a to na základě rámcové kupní smlouvy vzešlé z provedeného výběrového řízení (konkr. se jedná o dodávky náhradních dílů pro řadiče a návěstidla). Pro komplexní celky technologie sloužící pro nové výstavby a rekonstrukce SSZ na území města Plzně využíváme dodávek od společnosti Yunex, s.r.o.¹“* Město Brno reagovalo na žádost Úřadu tak, že si zajišťuje servis v úrovních SL2-SL4 vlastními kapacitami, avšak *„v minimálním rozsahu jsou činnosti ze zasláné přílohy prováděny externím*

¹ Společnost Siemens Mobility převedla ke dni 1. 6. 2021 část závodu s názvem Intelligent Traffic Systems na obchodní společnost Yunex, s.r.o. – pozn. Předsedy Úřadu.

dodavatelem pro Brněnské komunikace a.s., kterým je společnost Siemens/Yunex s.r.o.“.

Z vyjádření obou měst je zřejmé, že vybraný dodavatel určité činnosti v rámci vyšších úrovní servisu zajišťuje sám. Tato informace byla pro Úřad dostačující v kontextu dalších zadavatelem předložených důkazů, jeho vyjádření a vyjádření vybraného dodavatele. Navrhovatel svými argumenty ani v rozkladu neprokázal, že by mohl zajišťovat servis řadičů na úrovních SL2-SL4, neboť k tomu nemá potřebou autorizaci. Ani v rámci správního řízení nebylo prokázáno, že by bez dovolení vybraného dodavatele bylo možné servis na vyšší úrovni řadičů zajišťovat.

53. Poukazuje-li navrhovatel na stranách 5 až 6 rozkladu na údajnou nekoherenci napadeného rozhodnutí s vyjádřením vybraného dodavatele a statutárního města Brna, pak jde o nesoulad pouze domnělý. Navrhovatel cituje z bodu 177 napadeného rozhodnutí větu „*[k] vyjádření města Brna vybraný dodavatel uvádí, že město Brno si zajišťuje servis v úrovních SL2-SL4 vlastními kapacitami prostřednictvím společnosti BKOM, se kterou má vybraný dodavatel uzavřenou rámcovou smlouvu*“ s tím, že tato citace ve spojitosti s tvrzením vybraného dodavatele, že pro úroveň SL2-SL4 společnost školení neposkytuje, svědčí o nesprávně zjištěném skutkovém stavu ze strany Úřadu, neboť je zde údajně dán evidentní rozpor s body 217 a 222 napadeného rozhodnutí. Pokud tím chtěl navrhovatel navodit dojem, že pro činnosti úrovně SL2-SL4 vybraný dodavatel školení ve skutečnosti poskytuje a společnost BKOM je schopna vybranému dodavateli konkurovat, pak při prostudování vyjádření města Brna ze dne 28. 11. 2022 nelze tomuto přisvědčit. Statutární město Brno ve svém vyjádření uvádí: „*V minimálním rozsahu jsou činnosti ze zaslané přílohy prováděny externím dodavatelem pro Brněnské komunikace a.s., kterým je společnost Siemens/Yunex s.r.o.*“.
- Ve světle vyjádření zadavatele (bod 178 napadeného rozhodnutí) Úřad toto vyjádření interpretoval tak, že „*v případě města Brna existují činnosti v rámci vyšších úrovní servisu, které společnost BKOM nevykonává sama, ale provádí je společnost Yunex, s.r.o.*“ (srov. bod 238 napadeného rozhodnutí). Že by snad pracovníci společnosti BKOM byli od vybraného dodavatele proškolení na servisní činnosti SL2-SL4, to z vyjádření ani vybraného dodavatele, ani města Brna nevyplývá. Ostatně vybraný dodavatel popsal ve svém vyjádření rozdělení servisních činností do servisních úrovní SLO-SL4 (viz bod 65 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z jeho tvrzení plyne, že činnosti na servisních úrovních SLO až SL1 mohou poskytovat i servisní technici daného města, neboť pro tyto činnosti poskytuje vybraný dodavatel školení. Naopak u servisních činností na úrovních SL2-SL4, které jsou vysoce specializované činnosti vykonávané pouze na řadičích křižovatky světelné signalizace, neuvedl, že by školení poskytoval. Lze se spíše domnívat, že odpověď města Brna je nepřesná v tom směru, že nedostatečně konkrétně označilo úroveň servisu, které si zajišťuje vlastními silami a na jakou využívá služeb vybraného dodavatele.
54. Navrhovatel se dále snaží dalšími námitkami zpochybnit naplnění formální podmínky. Dle navrhovatele neexistuje obava z narušení kybernetické bezpečnosti v souvislosti se servisem řadičů na úrovni SL2-SL4, neboť jsou připojeny na privátní síť, a tak nemůže dojít ke vstupu třetího subjektu do této sítě. Tato námitka nemá opodstatnění. Totiž u každé sítě bez ohledu na to, zda je, či není připojená k internetu, hrozí narušení kybernetické bezpečnosti. Takovou síť je možné narušit lokálně prostřednictvím koncových zařízení (např. řadiče, switche a routery), případně právě nedostatečným zabezpečením formou upgrade firmware. Při zajištění servisu osobami bez autorizace výrobce a neprovádění servisu v souladu

s doporučeními výrobce tak není možno vyloučit ohrožení kybernetické bezpečnosti s negativním dopadem na systém řízení dopravy.

55. V souhrnu všech důkazních prostředků, které zadavatel v rámci správního řízení předložil, lze učinit závěr, že formální podmínka pro užití JŘBU ve zde projednávaném případě splněna byla.
56. S ohledem na dosud řečené je třeba odmítnout i tvrzení navrhovatele ohledně zadavatelem diskriminačně nastavených zadávacích podmínek. Pokud výrobce řadičů vykonává autorizovaný servis sám a neumožňuje jiným dodavatelům, aby k těmto zařízením přistupovali, zadavatel nemůže tuto obchodní strategii dodavatele nijak ovlivnit. V důsledku toho zadavatel nemohl nastavit zadávací podmínky diskriminačně, pouze reflektoval svoje možnosti, jak poptávané plnění v režimu zákona získat.

Ke splnění materiální podmínky

57. Úřad v bodě 234 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel nemohl vědět, že v budoucnu dojde k situaci, kdy mu bude poskytnuto prohlášení dodavatele o tom, že tato společnost neposkytuje originální náhradní díly ani školení žádné jiné společnosti. S tímto názorem se lze ztotožnit, neboť zadavatel nemá možnost, jakkoliv zasahovat do obchodní politiky dodavatelů. Je tak zřejmé, že se do této situace zadavatel nedostal vlastním přičiněním. Stalo se tak nezávisle na vůli zadavatele. Jak již bylo uvedeno shora, v případě fyzických řadičů nejde o vendor lock-in bez limitace. Tím jsou vyvráceny i námitky navrhovatele citované v bodě 146 napadeného rozhodnutí, k nimž se dle navrhovatele Úřad nedostatečně vyjádřil. Je třeba připomenout, že závěry tohoto rozhodnutí se vztahují na plnění dosluhujících řadičů. Zde je splnění materiální podmínky ze strany zadavatele prokázáno. V případě pořizování nových řadičů by tomu tak již být nemuselo.
58. Pokud jde o okruh námitek týkajících se koncentrace řízení, je třeba vyzdvihnout, že i když Úřad v bodech 227 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, proč k navrhovatelem opožděně zasláným dokumentům nepřihlížel, v bodě 230 tyto dokumenty posuzuje. Úřadu tak nelze ničeho vytknout a lze souhlasit s jeho názorem, že tyto dokumenty nemohly nijak zvrátit závěr, že pouze vybraný dodavatel může z technických důvodů zajišťovat servis na řadiče výrobce Siemens/Yunex. Proti věcné argumentaci Úřadu stran posouzení těchto námitek navrhovatel ostatně v rozkladu ani konkrétními protiargumenty nebrojí.
59. Fakt, že Úřad sám nedodrží lhůtu pro vydání rozhodnutí (aniž by nyní bylo toto tvrzení navrhovatele exaktním výpočtem ověřováno), obecně nederoguje ustanovení o koncentraci řízení. Žádné takové pravidlo zákon neobsahuje. Proto se koncentrace musí uplatnit.
60. Pokud jde o námitku rozkladu, že se Úřad nedostatečně vypořádal s tvrzeními navrhovatele citovanými v bodě 141 napadeného rozhodnutí, kde je shrnuta argumentace navrhovatele ohledně problematiky záruk, je třeba konstatovat, že i kdyby tyto námitky Úřad vypořádal, nezměnilo by to ničeho na závěru uvedeném v bodě 221 napadeného rozhodnutí, že vybraný dodavatel je jediným dodavatelem na trhu, který disponuje originálními náhradními díly a proškolením pro dané úrovně servisu, což v kontextu šetřeného případu představuje technický důvod pro použití JŘBU. Námitka tedy nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Shrnutí

61. Vzhledem ke všemu uvedenému v tomto rozhodnutí lze učinit závěr, že Úřad dostatečně posoudil skutkový stav. Zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rámci JŘBU v souladu se zákonem, neboť prokázal, že z technických důvodů aktuálně neexistuje jiný dodavatel veřejné zakázky než vybraný dodavatel a že vznik stavu závislosti na vybraném dodavateli nevytvořil. Zadavatel za účelem posouzení této skutečnosti mj. realizoval předběžné tržní konzultace a zadal vypracování znaleckých posudků, tedy ji podložil relevantními podklady. Argumenty navrhovatele nemohly tento závěr zvrátit.

VI. Závěr

62. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v posuzovaném případě v souladu s relevantními právními předpisy, dospěl předseda Úřadu k závěru, že nastaly podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí, a to z důvodů výše uvedených.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. JUDr. Vilém Podešva, LL.M., advokát, Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4
2. ELTODO, a.s., Novodvorská 1010/14, Lhotka, 142 00 Praha 4
3. Yunex, s.r.o., Siemensova 2715/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy